

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION

Bryssel den 23.1.2008
KOM(2008) 16 slutlig

2008/0013 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser

(framlagt av kommissionen)

{KOM(2008) 30 slutlig}
{SEK(2008) 52}
{SEK(2008) 53}
{SEK(2008) 85}

MOTIVERING

1. INLEDNING

Den 1 januari 2008 togs det europeiska systemet för handel med utsläppsrätter (EU ETS) i drift. Eftersom det ska kunna leda till faktiska, men ekonomiskt effektiva utsläppsminskningar utgör systemet spjutspetsen, och "ett av de viktigaste instrumenten"¹, för EU:s klimatpolitik.

Under systemets första fas (2005–2007) lyckades man med framgång införa fri handel med utsläppsrätter inom EU, skapa en infrastruktur för övervakning, rapportering och kontroll (inbegripet register). Hittills har två fördelningscykler genomförts. EU-systemet har utvecklats till världens största enskilda koldioxidmarknad, som står för 67 % av volymen och 81 % av värdet av den globala koldioxidmarknaden². Det är också den drivande kraften bakom den globala kreditmarknaden och har bland annat uppmuntrat till investeringar i projekt för utsläppsminskning som i dag indirekt kopplar 147 länder till EU:s utsläppshandelssystem genom JI/CDM-projekt (projekt för gemensamt genomförande och för mekanismen för ren utveckling).

EU-systemets första fas skulle ha kunnat ge större miljöeffekter, men vissa medlemsstater och sektorer hade delat ut för många utsläppsrätter, främst till följd av att man litat på prognoser och inte haft tillgång till verifierade utsläppsdata. Så snart sådana uppgifter blev tillgängliga ledde det till en snabb anpassning av priset på utsläppsrätter, vilket tydligt visar att koldioxidmarknaden fungerar.

De principer och mekanismer som ledde till problem under den första handelsperioden upprepades i de flesta av medlemsstaternas nationella fördelningsplaner för den andra fasen. Tack vare verifierade utsläppsdata och de erfarenheter som gjorts kunde kommissionen emellertid mycket lättare se till att de nationella fördelningsplanerna verkligen ledde till faktiska utsläppsminskningar. De godkända besluten om de nationella fördelningsplanerna visar en absolut minskning på 6,5 % jämfört med 2005 års verifierade utsläpp, vilket garanterar att EU-systemet, som är tänkt som ett handelssystem med tak (cap-and-trade system), kommer att leda till verkliga utsläppsminskningar. Erfarenheterna av den första perioden, och bedömningen av de nationella fördelningsplanerna för andra perioden, ger emellertid anledning att förmoda att EU-systemet rent allmänt skulle kunna förbättras på ett antal punkter.

Mot denna bakgrund, och i enlighet med artikel 30 i direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter³, lade kommissionen i november 2006 fram ett meddelande (Utveckling av en global kolmarknad Rapport enligt artikel 30 i direktiv 2003/87/EG)⁴ i vilket den identifierade de viktigaste frågorna som behöver ses över för att göra EU-systemet effektivare.

¹ Översyn av Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter – rådets slutsatser av den 26 juni 2007, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/su/07/st11/st11429.sv07.pdf>.

² Världsbanken, *State and Trends of the Carbon Market*, maj 2007.

³ Direktiv 2003/87/EG

⁴ KOM (2006)676 av den 13 november 2006

